

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากที่ประเทศไทยมีเป้าหมายที่ต้องการจะเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคเอเชีย ประเทศไทยจึงเปิดตลาดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาแข่งขันด้วยโดยกระทรวงการคลังได้ประกาศนโยบายเปิดเสรีทางการเงิน ซึ่งมีการผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงินได้แก่การยกเลิกเพดานอัตราดอกเบี้ยทุกประเภท เปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายเงินได้เสรีมากขึ้นด้วยการอนุญาตให้ธนาคารต่างประเศมาเปิดสาขาและอนุญาตให้มีการปล่อยสินเชื่อวิเทศธนกิจ¹ (Bangkok International Banking Facilities: BIBF) เพื่อมุ่งหวังที่จะให้ประเทศเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาคนี้ แต่มิได้มีมาตรการรองรับในการกำกับดูแลเงินทุนที่ไหลเข้ามาในประเทศไทย อันเป็นเหตุให้มีเงินทุนไหลผ่านทางกิจการวิเทศธนกิจ หรือ BIBF เพิ่มขึ้น เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศ ในขณะที่รัฐบาลมีนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ จึงจูงใจให้มีเงินเข้าจากต่างประเทศเพื่อแสวงหารายได้จากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยและลงทุนเก็งกำไรในธุรกิจต่างๆ อย่างมากโดยมีการลงทุนทั้งการผลิตและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เกินความต้องการ นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการเงินเพื่อให้ทั้งสถาบันการเงินและภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการทำธุรกรรมเป็นผลให้ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้น รวมทั้งการให้ภาคเอกชนสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศได้โดยตรงสามารถนำเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อการขยายกิจการหรือลงทุนในขนาดที่เกินตัว ซึ่งการก่อหนี้ของภาคเอกชนเหล่านี้เป็นการก่อหนี้ระยะสั้นแต่นำไปลงทุนระยะยาวทำให้เกิดภาวะความเสี่ยงต่อความสามารถชำระหนี้และทำให้หนี้ต่างประเทศของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก

การที่สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อภายใต้การเปิดเสรีทางการเงิน โดยมุ่งเน้นแต่เพียงจะขยายขนาดปริมาณสินเชื่อโดยมิได้คำนึงถึงคุณภาพของสินเชื่อที่ปล่อย โดยเฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นที่มาของปัญหานี้เสียในระบบสถาบันการเงิน ประกอบกับการส่งออกเริ่ม

---

¹ กิจการวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities: BIBF) คือ ธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศที่ทางารอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ทั้งในและต่างประเทศเปิดดำเนินการ ได้แก่การรับฝากหรือกู้ยืมเงินเป็นเงินตราต่างประเทศจากแหล่งเงินในต่างประเทศและให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศกับลูกค้าในต่างประเทศ.

ลดต่ำลงอย่างรวดเร็วเพราะต้นทุนการผลิตสินค้าสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังภาคการผลิตและการลงทุน ผู้ประกอบการหลายรายเริ่มประสบกับภาวะขาดทุน ปัญหาต่างๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงยุคเศรษฐกิจฟองสบู่แตกเมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งทำให้ประเทศไทยเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจำนวนมากโดยวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นวิกฤติในเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Imbalance) และวิกฤติในระบบสถาบันการเงิน (Financial Crisis) เป็นภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบาย และการกำกับดูแลระบบการเงินของสถาบันการเงินที่บกพร่อง เป็นวิกฤติเศรษฐกิจที่ร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของไทย วงการอสังหาริมทรัพย์ ตลาดหุ้น สถาบันการเงินได้ถึงจุดอึดอัด การขายหยดนิ่ง ราคาเริ่มตกต่ำ ธุรกรรมทางการเงินขาดสภาพคล่อง ทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ส่งผลให้บัญชีเดินสะพัดขาดดุลเพิ่มสูงขึ้น และทำให้เกิดการเสื่อมลงของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ การตกต่ำของมูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ การลดลงของรายได้รัฐ การเสื่อมลงของหนี้สินทรัพย์สินในสถาบันการเงิน

จากความผิดพลาดในการกำหนดนโยบายและภาวะเศรษฐกิจแบบฟองสบู่นี้ทำให้นักแก๊งค์กำไรต่างชาติเข้ามาโจมตีค่าเงินบาท ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกมาปกป้องค่าเงินบาทด้วยการตรึงค่าเงินบาทไว้โดยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่หรือตายตัว (Fix Exchange Rate) และใช้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเข้าซื้อขายเงินดอลลาร์ล่วงหน้าเป็นจำนวนมาก ในที่สุดรัฐบาลก็เป็นฝ่ายแพ้สงครามเงินตราในครั้งนี้ ส่งผลให้กองทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงจากเดิมทำให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องในระบบการเงินของประเทศ รวมทั้งสถาบันการเงินเองก็เกิดปัญหาสภาพคล่องเช่นกันเพราะเงินทุนระยะสั้นที่กู้ยืมมา ถูกเรียกคืนด้วยเพราะแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศเริ่มไม่มีความมั่นใจในระบบสถาบันการเงินของประเทศ ทำให้รัฐบาลต้องประกาศให้เงินบาทลอยตัว เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540² และขอรับความช่วยเหลือทางการเงินและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund หรือ IMF) ทำให้ต้องดำเนินตามนโยบายที่ IMF กำหนดโดยใช้นโยบายตรึงดอกเบี้ยไว้ในระดับสูง ทำให้ในช่วงแรกค่าเงินบาทมีเสถียรภาพมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทยได้ทำให้ผู้ประกอบการในภาคเอกชนขาดสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจของตนประชาชนไม่กล้าใช้เงินไม่มีกำลังซื้อจากภาคการผลิต ทำให้ยอดขายลดลงหนี้สินเพิ่มขึ้น จากภาวะดอกเบี้ยที่สูงมีผลต่อสถาบันการเงินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้สถาบันการเงินพบกับปัญหาหนี้ที่

² อัมมาร สยามวาลา. (2541, พฤศจิกายน - มกราคม). “ทำไมเราจึงตกหล่มเศรษฐกิจ.” *ไทยคดีศึกษา*, 14 (2). หน้า 8.

ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมาก (Non-Performing Loans หรือ NPLs) ส่งผลให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติลดลง เจ้าหน้าที่ต่างประเทศไม่มั่นใจเศรษฐกิจของไทยมีการเรียกคืนเงินกู้ ทำให้เกิดการไหลออกของเงินกู้ จากกรณีดังกล่าวนอกจากธนาคารแห่งประเทศไทย จะต้องแก้ไขปัญหาในการรักษาเสถียรภาพเงินบาทแล้ว ยังต้องแก้ไขปัญหาในหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ประมาณ 2.7 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 47 ของยอดสินเชื่อในระบบ³ จากกรณีดังกล่าว รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินนโยบาย แก้ไขปัญหาหนี้เสียของระบบสถาบันการเงิน โดยมีกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินทำหน้าที่ช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินที่ตกอยู่ในภาวะขาดสภาพคล่องประสบปัญหาการขาดทุน เพราะมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมากกองทุนมิได้ทำหน้าที่ฟื้นฟูหรือพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่มีปัญหา แต่ทำหน้าที่เป็นเพียงเครื่องมือในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงิน โดยการเข้าไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้กู้ยืม เพื่อนำไปดำเนินกิจการจากการขาดสภาพคล่องที่เกิดจากความไม่สมดุลระหว่างเงินฝาก และเงินให้กู้ยืมทำให้ไม่สามารถชำระหนี้คืนให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้ เป็นเหตุให้รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังมีคำสั่งให้ปิดกิจการสถาบันการเงินอย่างถาวร รวม 56 แห่ง

ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งองค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หรือเรียกว่า “ปรส.” เข้าควบคุมเพื่อชำระบัญชีสถาบันการเงินเหล่านั้น โดยให้องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินของสถาบันการเงินเหล่านั้นได้ด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2540 มาตรา 7 (3) สำหรับวิธีการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชี ปรส. ต้องดำเนินการตามมาตรา 30 วรรคห้า ซึ่งบัญญัติว่า “การขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทนั้น ให้เปิดประมูลโดยวิธีเปิดเผย หรือแข่งขันราคาตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้องค์กรได้รับค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละหนึ่งของราคาที่ขายได้ซึ่งตามบทกฎหมายดังกล่าว ปรส. มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินของสถาบันการเงิน 56 แห่ง ที่ถูกปิดกิจการอย่างถาวร โดยวิธีประมูลและโดยเปิดเผย หรือโดยวิธีแข่งขันราคากัน ปรส. ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการจำหน่ายโดยวิธีอื่น หรือวิธีการบริหารจัดการ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายเพื่อให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน หรือเรียกว่า “บสท.” มีอำนาจที่จะซื้อทรัพย์สินจากการจำหน่ายโดย ปรส. มาบริหารและจำหน่ายจ่ายโอนต่อไปอีกทอดหนึ่งได้ ตามบทบัญญัติในพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินพ.ศ. 2540 บสท. จึงเป็นเครื่องมืออันหนึ่งในการบริหารสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการอย่างถาวร

³ ชลาธาร เชี่ยวชาญ. (2545). นโยบายการแก้ไขปัญหาภาคการเงิน: ศึกษากรณีการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย. หน้า 5.

หลังจากที่รัฐบาลได้ออกกฎหมายจัดตั้ง บบส. เพื่อมารองรับการซื้อทรัพย์สินจาก ปรส. แล้ว ต่อมารัฐบาลได้สนับสนุนให้เอกชน โดยเฉพาะสถาบันการเงินต่างๆ ได้มีโอกาสจัดตั้งบริษัท บริหารสินทรัพย์ หรือ บบส. เอกชน เพื่อรับโอนสินทรัพย์ หรือสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากสถาบันการเงินแห่งนั้นมาบริหารจัดการ ในราคาต่ำกว่ามูลหนี้เดิมซึ่งจะได้ให้โอกาสของการปรับโครงสร้างหนี้ มีความสำเร็จได้มากและธุรกิจดำเนินต่อไปได้ โดยให้สถาบันการเงินแห่งนั้นสามารถแยกหนี้เสีย (Bad Bank) ออกจากสถาบันการเงินนั้น โดยให้เหลือแต่หนี้ดี (Good Bank) ซึ่งทำให้สถาบันการเงินแห่งนั้นเกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานและไม่มีหนี้เสียอยู่เป็นภาระต่อไป จึงได้มีการออกกฎหมายพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 ขึ้น โดยมีข้อกำหนดพิเศษและอำนวยความสะดวกในการรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ หรือลูกหนี้ NPL จากสถาบันการเงินที่จัดตั้ง บบส. แห่งนั้นมาบริหารและสามารถรับโอนลูกหนี้ที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอยู่ในศาลได้ด้วย โดยให้เข้าสวมสิทธิแทนสถาบันการเงินผู้เป็นโจทก์เดิม และให้เรียกเก็บดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ 15 ได้ การจัดตั้งต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ซึ่งขณะนี้บริษัท บริหารสินทรัพย์ทั้งหมดที่ดำเนินกิจการอยู่ จำนวน 22 แห่ง⁴ โดยเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์เอกชน 20 แห่ง และอีก 2 แห่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน เป็นผู้ถือหุ้น มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด และบริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด ซึ่งเรียกว่าบริษัทบริหารสินทรัพย์ของรัฐ โดยในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ รวมทั้งหลักประกันที่ติดมากับสินทรัพย์นั้น บริษัทบริหารสินทรัพย์ยังคงต้องดำเนินการตามหลักกฎหมายทั่วไปในคดีแพ่ง เช่น การฟ้องร้อง และบังคับคดีกับลูกหนี้ เป็นต้น

⁴ ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2555). รายชื่อสถาบันการเงินที่เปิดดำเนินการ 1) บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด 2) บริษัท บริหารสินทรัพย์ สุขุมวิท จำกัด 3) บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด 4) บริษัทบริหารสินทรัพย์จตุจักร จำกัด 5) บริษัทบริหารสินทรัพย์ทิว จำกัด 6) บริษัทบริหารสินทรัพย์ที เอส จำกัด 7) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยบังคับและติดตามสินทรัพย์ จำกัด 8) บริษัทบริหารสินทรัพย์ พญาไท จำกัด 9) บริษัทบริหารสินทรัพย์พาลาซ่า จำกัด 10) บริษัทบริหารสินทรัพย์เพทาย จำกัด 11) บริษัทบริหารสินทรัพย์ แม็กซ์ จำกัด 12) บริษัทบริหารสินทรัพย์ รัชโยธิน จำกัด 13) บริษัทบริหารสินทรัพย์ลินน์ ฟิลลิปส์ จำกัด 14) บริษัทบริหารสินทรัพย์สตาร์ จำกัด 15) บริษัทบริหารสินทรัพย์สแตนดาร์ดชาร์เตอร์(ไทย) จำกัด 16) บริษัท บริหารสินทรัพย์สาทร จำกัด 17) บริษัทบริหารสินทรัพย์สุโขทัย จำกัด 18) บริษัทบริหารสินทรัพย์อัลฟา แคปปิตอล จำกัด 19) บริษัทบริหารสินทรัพย์ อินเตอร์ แคปปิตอล อลิอันซ์ จำกัด 20) บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ แคป จำกัด 21) บริษัทบริหารสินทรัพย์เอ็น เอฟ เอส จำกัด 22) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไอคอนแคปปิตอล (ประเทศไทย) จำกัด (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2555, จาก

นอกจากที่กล่าวแล้วนี้ ยังมีบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือเรียกว่า “บสท.” เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งถือเป็นบริหารสินทรัพย์ของรัฐ ที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จสามารถดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน รวมทั้งหลักประกันดังกล่าวได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างหนี้ การปรับโครงสร้างกิจการ ตลอดจนจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ด้วยคุณภาพ โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการพิจารณาทางศาล ซึ่งจะเห็นได้ว่าแม้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 และบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 จะมีวัตถุประสงค์และมีเป้าหมายในการจัดการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามนโยบายของรัฐ เพื่อให้สินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในระบบสถาบันการเงินลดลง อันจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่การดำเนินงานตามกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น ยังมีความแตกต่างกันมาก โดยการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 ยังขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานและไม่มีกรกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน รวมทั้งมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจบริษัทบริหารสินทรัพย์ดำเนินการบริหารสินทรัพย์ได้อย่างกว้างขวางอย่างเช่น บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย และบทบัญญัติที่มีอยู่ก็ไม้อื้ออำนาจต่อการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติตามมาหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินที่จะทำการโอน ปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องการบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการสวมสิทธิเข้าเป็นเจ้าของ ปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องเขตอำนาจศาลที่จะทำการฟ้องคดี ปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องการบังคับจำนองและการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องอายุความในการฟ้องคดี และปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสภาพคล่องในการจำหน่ายทรัพย์สินรอการขาย เป็นต้น ซึ่งปัญหาข้อกฎหมายเหล่านี้ส่งผลให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ไม่สามารถบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพได้สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนี้ จึงมุ่งศึกษาถึงบทบาทและปัญหาในการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 ในส่วนของบริษัทบริหารสินทรัพย์เกี่ยวกับปัญหาในการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพดังกล่าว และควรปรับปรุงอย่างไรให้มีความเหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้เป็นไปโดยรวดเร็ว และให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิด รูปแบบ หลักการและเหตุผล รวมถึงพัฒนาการในการดำเนินการของ บริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 เพื่อให้การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพโดยบริษัทบริหารสินทรัพย์ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์คดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans หรือ NPLs) และช่วยเหลือลูกหนี้ให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้เพื่อช่วยฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินและเศรษฐกิจของประเทศนั้น เป็นการกระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวยังต้องการแก้ไขปรับปรุงอีกหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินที่จะทำการโอน การบอกกล่าวการ โอนสิทธิเรียกร้อง การสวมสิทธิเข้าเป็นเจ้าหนี้ เขตอำนาจศาลที่จะทำการฟ้องคดี การบังคับจำนองและการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน อายุความในการฟ้องคดี และการจำหน่ายทรัพย์สินรอการขาย เป็นต้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและรวดเร็วไม่ให้เกิดอุปสรรคในการบริหารจัดการหนี้ อันจะทำให้เกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาและวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงแนวคิด และพัฒนาการของการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วย การฟ้องร้องดำเนินคดี การขายทอดตลาดทรัพย์สิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย เรื่องการบังคับจำนอง อายุความในการฟ้องคดี พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 เรื่องเขตอำนาจศาล

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาปัญหาในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 เป็นการศึกษาค้นคว้าทางเอกสาร (Documentary Research) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรากฎหมาย วารสาร บทความ ข้อมูลสิ่งพิมพ์ต่างๆ และการสืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เป็นภาษาไทยเพื่อนำมาศึกษาและประกอบการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปและข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบแนวคิด รูปแบบ หลักการและเหตุผล รวมถึงพัฒนาการในการดำเนินการของหน่วยงานบริหารสินทรัพย์
2. ทำให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของบริษัทบริหารสินทรัพย์
4. ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 เพื่อให้การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

สินเชื่อหรือหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans - NPLs) หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงิน และหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ไม่ว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือเงื่อนไขตามสัญญา หรือวันที่ธนาคารพาณิชย์ ทวงถาม หรือเรียกให้ชำระคืนแล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

สินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือสินทรัพย์รอการขาย (Non-Performing Assets - NPAs) เป็นสินทรัพย์ที่แปลงสภาพจากสินเชื่อหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มาเป็นทุน และดีโอนทรัพย์ชำระหนี้ หรือการบังคับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สินทั้งที่เป็นอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์และอยู่ระหว่างรอการขายหรือทรัพย์สินที่ลูกหนี้ฝากขาย เพื่อชำระหนี้ของลูกหนี้ที่มีต่อเจ้าหนี้ หรือจากการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากสถาบันการเงินทั้งหลาย และนำมาพัฒนาไว้เพื่อขายต่อไป

การบริหารสินทรัพย์ หมายถึง

(1) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน หรือสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกกระงับการดำเนินงาน เลิก หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตการธนาคารพาณิชย์ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้น เพื่อนำมาบริหาร หรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

(2) การรับจ้างบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน หรือสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกกระงับการดำเนินงาน เลิก หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้น

(3) กิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวกับธุรกิจหรือกิจการทำนองเดียวกันตาม (1) หรือ (2) หรือทั้งสองประการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

สินทรัพย์ด้วยคุณภาพ หมายถึง สินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่จำหน่ายโอนให้บริษัท บริหารสินทรัพย์ได้

การปรับโครงสร้างหนี้ (Debt Restructuring) เป็นการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ที่ได้รับ โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินต่างๆ โดยลูกหนี้จะต้องให้ความร่วมมือด้วยการลงนามในหนังสือรับสภาพหนี้ และต้องเป็นกิจการของลูกหนี้ที่อยู่ในฐานะที่จะดำเนินการต่อไปได้

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) เป็นกองทุนเพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องการเงิน

เงินสำรอง หมายถึง เงินสำรองที่กั้นไว้เพื่อหนี้สูญ หรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคา หรือเรียกคืนไม่ได้

บริษัทบริหารสินทรัพย์ หมายถึง บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541

กองทุน หมายถึง กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน